

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Fra SK · stemplet [5. eller 6.] feb. 1843 · til P.C. Kierkegaard

Citation: Kierkegaard, Søren: "Fra SK · stemplet [5. eller 6.] feb. 1843 · til P.C. Kierkegaard", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b1-txt-shoot-n6.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Fra SK · stemplet [5. eller 6.] feb. 1843 · til P.C. Kierkegaard

Kjære Peter!

Dit Brev har jeg rigtigt modtaget, efterat have ventet den behørige Tid. Du veed, at jeg i mit personlige Forhold til Mennesker besidder en ualmindelig høi Grad af Indolents; som en Følge deraf skriver jeg aldrig næsten til noget Msk, skriver jeg til Nogen, forlanger jeg aldrig Svar. Dette gjorde jeg i mit sidste Brev fordi det var et Forretningsbrev, og til at være Forretningsmand har jeg saare lidet Anlæg, det skulde da være at jeg kunde gjøre min Lykke som Skarpretter; thi naar det kommer an paa at være resolut og gewaltig, da er jeg med. At Du Intet havde [at] indvende mod mit Skridt, erfarede jeg tidligere af Chr. Lund, til hvem Du jo har skrevet.

Du kommer jo ind til Fastelavn, til den Tid vil jeg vel kunne tale udførligere med Dig.

Da jeg seer, at »Du ved at søge efter et andet Papiir stødte paa mit Brev«, saa gjør mig den Tjeneste at brænde det. Det Samme gjør jeg ved alle de Breve, jeg modtager.

Forresten befinder jeg mig vel efter Omstændighederne. Mine Been vakle, som der staaer i Ψ , engang imellem, (det er nok lidt Hæmorroidal-Tilf.) men min Sjæl er sund, og jeg kan udholde uendelig Meget mere, end jeg havde troet. Saaledes er jeg nu. Jeg kjørte engang med et Par Vognmandsheste, som min Hyrekudsk selv undsaae sig at byde mig, saa slette vare de - da vi vare komne en Fjerdingvei ud af Landet, da begyndte de at løbe, jeg har i mit Liv aldrig kjørt saa rask, og dog veed Du, at det er min Lyst at kjøre omkaps med Vinden. Saaledes er det mig, engang imellem har jeg ondt ved at staae, men løbe kan jeg, min Fa'r, ret ligerviis som Strudsen.

Du ønsker, at træffe mig »rolig og tilfreds«, det vil Du faae let ved, saa snart Du kommer til Byen, kun at vore Begreber om denne Sag ere og blive forskjellige.

Lev vel
Din
Broder.
Til

Hr Dr.Kierkegaard
Pedersborg
pr. Sorøe
fr.